

Mikael Jidholm
– Salleberget i Ugglarp

*H*anden smeker över de mjuka stenarna. Det är något magiskt över just dessa klippor. Runt omkring möts man av kantiga, hårda klippblock, men här, här är hållarna mjuka. Runda. Välkomnande. Hur kommer det sig? Jag sätter mig ner, känner kvällen komma, och tänker på alla de människor som i hundratals och åter hundratals år suttit här. Just på den plats som jag sitter. Vi har format stenarna tillsammans.

Mikael Jidholm – Salleberget mountain in Ugglarp

My hand caresses the soft rocks. There is a magical thing about these stones. All around you encounter angular hard stones, but in this spot there are flat, soft rocks – and round. It is very welcoming. How come? I sit down and feel the evening arrive and I start to think about all those people who for hundreds and hundreds of years sat here. Exactly in the same spot as I. A sense of us shaping these rocks – together.